



El Garretina

Setmanari humoristich, popular y catalá de bona mena.

DESLIGAT DE TOT PARTIT POLITICH.

SORTIRA CADA DIVENDRES

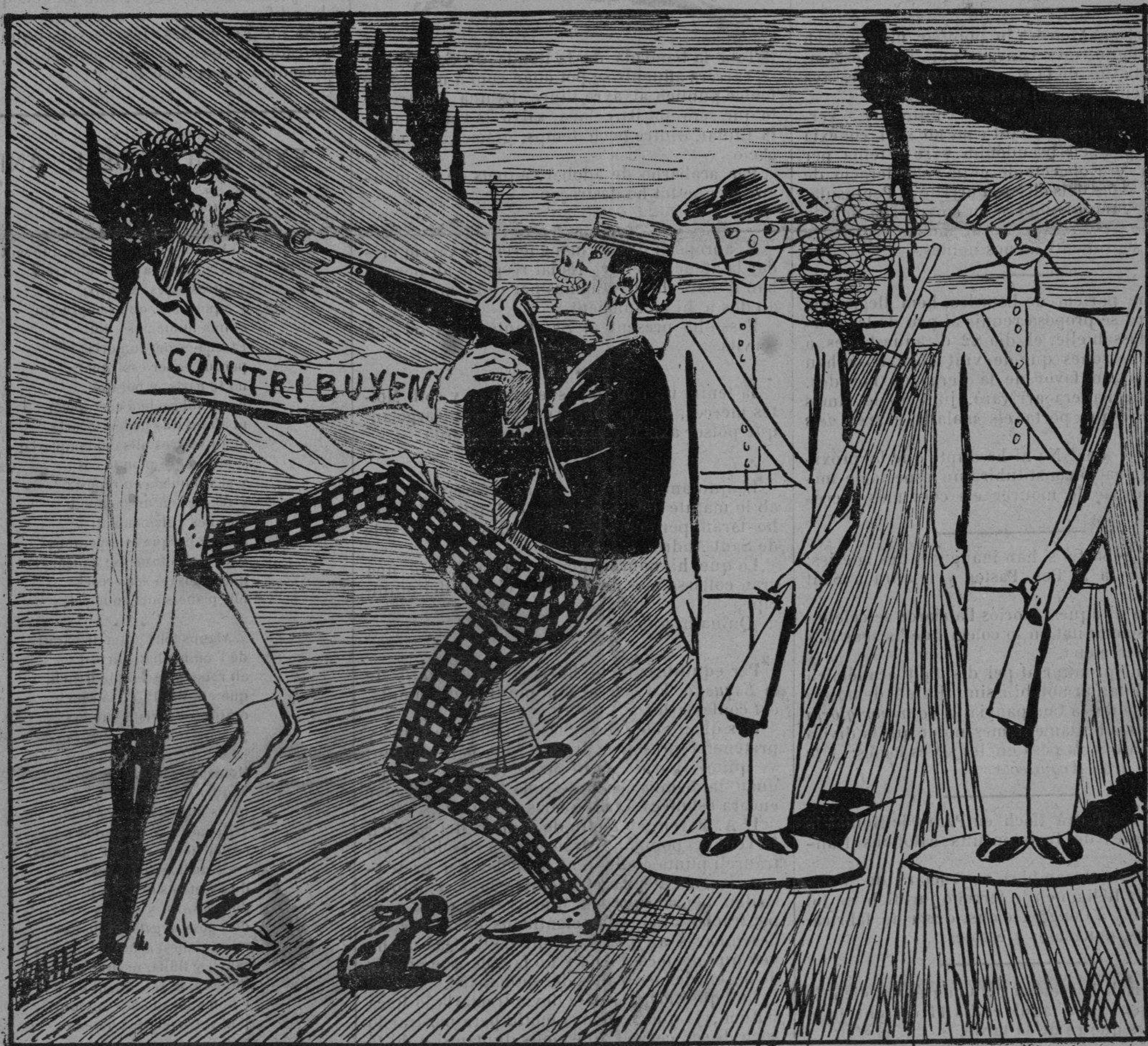
Se trobará en tots los kioscos de la Rambla y demés llochs de venda de periódichs.

Encárrechxs y correspondencia: plassa de la Catedral, núm. 2 bis, bassos.

Número solt, 5 céntims.—Suscripció per un any, 3 pessetas.

SUMARI: Text: Avis.—De tot arreu.—Moscas d' ase.—Existencia de l' ànima, (poesia) per J. C. E.—Oh! l' oscurantisme clerical!, .., per E. C.—La civilisació, (poesia) per El de la Pepeta de Mollet.—Anar per llana..., (poesia) per Andreu Mana.—Sonet, per Lo Duch de Noble.—De la meva cartera, per Joseph Novi.—Lo jovent del meu poble, (poesia) per P. Xemani de les Guilleries.—Humorades, (poesia) per Lenam Teneb.—Cartes de fora, per Noy Net.—Epígrames, per Salou.—A la vora del foch.—Trenca-closcas.—Correspondencia

NOUS IMPOSTOS



Quan ja li haurán tret tot, al infelís contribuyent, li arrancarán la llengua perque calli. La justicia de Deu pesa sobre aquest degradat pays.

Entre tant, Vamos á los toros, que hay corrida real...

A VÍS

Recomaném á tots nostres amichs de fora que no vingan pas á Barcelona, per que de des qu' han fet la bestiesa de la agregació qu' es una delicia en tots sentits. Espereuvs un xich, que probablement la setmana entrant vos farém una descripció del present y del pervindre d' aquesta ciutat, cau de porqueria y patrimoni de cacichs, pillets polítichs y esguerrats.



Després de una lleugera millora, ha tornat á recobrar tota la gravetat la malaltia del Eminentissim Sr. Cardenal Arquebisbe de Toledo, gloria del Episcopat espanyol.

Demaném á nostres lectors prequin á Deu concedesca al ilustre Purpurat la salut del cos si axis convé á sa major gloria.

Ha mort en Lourdes lo popular meteorolech Leon Hermoso, mes coneugut per Noherlesoom. Era devotíssim de la Mare de Deu y professava á l' aparició de Lourdes un gran carinyo.

La seva vida fou una lluya contínua y... vergonya causa dirho... tant com no se'l conexia mes que pel seu pseudónim y se'l tenia per estranger, era objecte de gran consideració de part dels *sabis* dels observatoris de la Península. Quan sapigueren que era un compatrioti seu la cosa varià y l' admiració cedí moltes vegades lo puesto á sentiments menos nobles.

Are que parlém de Lourdes, hem llegit que l' P. Picard se proposa reunir al peu de les grutes de Massabielle, el dia 22 d' aquest mes, á totes les personnes que de vint anys ensa han alcansat algun favor de la Verge de Lourdes. D' aquesta manera arribarà, junt ab lo famós *tren blanch* que porta els malalts, el *tren dels favorescets*.

¡Hermosa idea! No hi ha dupte que la pròxima peregrinació constituirà un espectacle imponent, capaç de mourer els cors més incrèduls.

A Sant Sebastiá s' han inaugurat dos iglesies; una dedicada al Bon Pastor y l' altra á Sant Ignasi.

La festa d' aquest gloriós Patriarca se celebrá ab gran solemnitat en lo colegi que 'ls seus fills tenen á Barcelona.

Lo sermó pronunciat pel distingit académich P. Fidel Fita fou notabilíssim. En ell demostrà que l' lema de la Companyia: *A la major gloria de Deu*, es infinitament mes noble que la divisa que la masoneria posa en les seves logies: *A la gloria del gran Arquitecte*.

Lo dia 11 tindrà lloch en Paray le Monial lo XXI Congrés de Jurisconsults catòlics francesos.

En aquesta Assamblea se tractarà de la defensa de la Religió en lo terreno jurídich, en tot lo que atany á Congregacions, drets de fàbrica, processons, donacions y escoles.

Los socis de Barcelona pel Congrés Catòlic de Friburg sortirán d' aquí el dia 11 corrent en el tren de les quatre de la tarda.

Cartes publicades per *L' Osservatore Romano* donan noticies molt satisfactories sobre l' unió de les iglesies de Orient y Occident y de quant

adelanta la realisació d' aquest plan en Constantinopla y altres ciutats del imperi turch.

Lo 21 de Juliol conmemoraren los bascongats la trista fetxa de la abolició dels seus furs, reunintse nombrosos patricis en torn del sagrat roure de Guernica després d' una solemne funció religiosa, en la qual se predicà la paraula divina en llengua euskara.

La digna Comissió que en unió del gelós Prelat de Vich treballà ab tanta sollicitud per arribar á una transacció entre 'ls fabricants y treballadors de Manresa, ha donat compte de la seva gestió per medi d' una fulla qu' hem rebut.

Es de lamentar que 'ls seus bons propòsits no passessin avant, per no haverse avingut ab les bases lo Sr. Portabella.

Lo dimecres de la setmana passada un frare dominich, lo R. P. Pere Ricart, entregà á la Sucursal del Banc d' Espanya á Valencia mil duros que li donà un penitent per restituixirlos al Tresor.



Tota la bandada de la Ronda de Sant Pau y 'ls carrers afluents se pot citar com á mostra de femer públich al ayre lliure. Es una mostra de lo que serà tot Barcelona, salvo 'ls vols de casa la Ciutat, dintre poch temps, gracies á la agregació.

Per acabarlo de adobar, aquets de les mangueres que tot ho destrocan.

* *

Y apropósito de les mangueres, ja varem cridar la atenció del Sr. Nadal respecte al perquè han d' haberhi tres homes per cada manguera, ab dos n' hi ha suficient.

Fássinho present al Sr. Pantorrilles, si son servits.

* *

Ja tenim un nou impost entre cap y coll. Moltes mercés, senyors madrilenyys; aneu cargolant que potser axis es petarà un dia la corda.

* *

L' ajuntament de Barcelona s' pensava acabar ab lo matute fent la agregació. Infelissos! ¿com ho farán per guardar aquells deserts dels vols de Sant Andreu?

Lo que hi haurém guanyat ab axó, serà una gran collassa mes de ganduls cobrant del municipi.

¡Quina barra!

* *

Per equilibris nò hi ha com los *esquilats* de la *Esquella*. En axó hi son mestres consumits, cal confessarlo.

Mes quan volen deixar les funcions de Circo y pretenen representar drames, ¡ay, Mare de Deu, y, quins apuros! Ni 'n Mayet ne passa tants quan la bomba se li desinfla y 'l remolcador encara esbufega á tres quarts de quinze.

L' A. March. ab motiu de la mort del catòlich fervent y popular astrólech Noerlesohom, vol tráureli punta á alló tant anticuat del pretendut divorci entre la astronomia y la fé, y pobret, se deu pensar que un llimayre de plata y or pot tractar assumptos científichs ab lo meteix desembarás ab que forja un anell. ¿Qué no veu que no toca pilotar y no fa més que omplir de bagenades les planes del setmanari?

Una qüestió tan grossa devia tractarla lo Roca y Ruch, ja que li donava motiu pera mostrar lo such de son cervell, que molts duutan si n' hi té gata.

* *

Una nova vergonya tenim de sumar á la llista de les denunciades en lo nostre nombre prop-

passat. Lo procés de la vaqueria del Retiro, de Madrid, ha estat sobressehit y per conseguint absolt de les dos causes que se li seguian per prevaricació y altres excessos lo Sr. Galvez Holguin, ex-regidor sortit d' escriptur de les oficines militars y avuy diputat á Corts... y masó gr. 33.

* *

Cartes de Filipines publicades per la premsa diuen que desde que hi ha el general Primo de Rivera l' inmoratitat se mostra descaradament. Sens recatarse mica's venen en els sitis més céntrichs de Manila llibres y fotografies pornogràfiques y 's cridan periódichs com *El Motín*, *Las Dominicals*, etc.

En cambi, de segur que no dexan vendre aquell número de *Gedeon* en que En Cánovas, fent lo tresillo deya á un militar qual caricatura correspondría á un qu' es are autoritat á Filipines: «Tu... al robo;» y que no dexarian tampoc cridar ab tanta llibertad *Lo romanso de'n Clavijo*.

* *

Es mes, està funcionant en lo Casino espanyol una logia composta tota d' espanyols y 'ls indios veient que ningú 'ls hi diu rès, forman á la seva vegada catipunans nous, dins la mateixa capital, ab gran entusiasme y fentse la incisió del pacte de sanch.

Per arriuar á tals resultats no valia certament la pena d' arrabassar tants fills á tantes llars y al tresor de la nació tants milions.

Es clar que no sols el govern es el responsable d' aquest estat de coses, sino tots els que miran ab indiferència com la masoneria s' engrera á costa nostra, y totes les personnes que 's diuen honrades perquè no practican el mal, pró que consenten en deixarlo fer.

EXISTENCIA DE L' ÁNIMA

(DEL VELLET HUMORÍSTICH)

Dintre nosaltres present hi ha un ser que pensa y que sent, que vol, que ayma ó aborreix y altres actes exerceix; y aquest ser, que sempre viu, ànima humana se diu. Eterna es per inmortal, perque es ser espiritual; no te parts, y per axó no es subiecte á corrupció; ni ab los dits podéu tocarla ni ab vostres ulls contemplarla; si ella vol se mou lo cós y si vol queda en repòs; y recorre en un moment abismes y firmaments; sufreix perque té esperança y als sigles futurs se llança, quant gosará sens recel mil plahers allá en lo cel.

* *

Alguns folks ¡quin disbarat! de l' ànima han afirmat ab rahons de peu de banch, que era un fluit ó la sanch, ó fibres, nérvis ó humors, y altres mil tontos errors. Es dir que l' gran Ciceró, Homero, l' bisme de Mó, Miquel Angel y Rafael, quals pinzellis guava 'l cel, y Balmes y Valdegamas, á qual nom de pler t' inflamas, no 's distinguian en res dels elefants de gran pes, dels cavalls, y si mes vols dels gossos, gats y mussols; que á aquests no 'ls falta pas sanch y fluits, ni ¡qué es cás! humors, fibres, quant en si l' home en son cós descubri. ¡Cà! si corren uns hereus que discorren ab los peus, preferint ser ruchs de pel ans que pensar en lo cel, més, mal que 'ls pesi, tindrán lo que aquí merexerán.

J. C. E.

Oh! l' oscurantisme clerical!

—Qui es l' embuster que ha dit que la revolució havia dat ales al geni encongit pera recorrer l' espai immens de la Ciència?....

—Tots los impios, tots los libre-pensadors, tots los bréts... no fà gayres días que ab moriu de la festa del 14 de Juliol, ho deya encare cert diariot que per decencia no anomeném.

—Donchs per probarte, amich lector, que més aviat s' atrapa á un embuster que á un coix, si ets amant de la ciència te recordaré un de tants episodis de la Revolució francesa.

El célebre Lavoisier, un dels mes grans quimichs del sige passat, qual memoria té de esser benehidada molt especialment pels jornalers, ja que entre altres coses fou lo primer que descubri les grans qualitats nutritives de les patates, fou pres y portat devant lo tribunal revolucionari de Paris com á sospitos.

Condemnat á mort, ni sisquera demaná gracia, prò trobantse fent experiments per un descubriment notable pregá als jutjes que diferissin alguns días l' execució de la sentencia pera donarli temps de resoldre en bé de l' humanitat aquell problema que estava plantejat en lo cap d'aquell sabi, pare de la química moderna.

—La República no necessita sabis» respondieren aquells butxins y Lavoisier fou guillotinat.

Des llavors lo llenguatge de la Revolució es sempre lo mateix. Y per axó l' hem vista malbaratar les riqueses artistiques atresorades á copia de sigles en los claustres y perseguir com fà lo Govern francés, en nostres mateixos dies, l' ensenyança religiosa, convensut de que aquesta es la clau de formar los verdaders sabis.

En efecte: qui no sab que Newton no pronunciava lo Sant nom de Deu sens descubrirse y que Galileo, Torricelli, Dinosi Papin, Lalande, Lagrange, Marsene, Cuvier, Cabral, Riccati; etc., eran universalment coneguts per les seves conquestes en lo camp de la ciència y per la seva fé profunda?

Y si vols saber algunes no més de les figures eclesiastiques que han enriquit les ciències naturals, escolta:

La dactilomània es deguda al frare Beda. La primera afirmació de que la terra era rodona y l' existència dels antipodes al Arquebisbe de Salzburg.

L' Abecedari pels sorts, muts al Rvnt. de l' Epée.

Les propietats de la quina foren vulgarisades pels Missioners de la Companyia de Jesús.

Lo Sapientissim P. Claris, Jesuita, feu conèixer als seus contemporaneos la esfera de Teodo si y l' astrolabi y la gnomonica.

Lo gloriós Martir Carles Spinola de la mateixa Ordre, executat en lo Japó les primeres observacions astronomiques.

Lo P. Scheirer, inventà l' Ecuatorial, y estudià las tacas del sol ab una ullera de la seva invenció, poguent medir el temps de una rotació d'aquell astre.

Los PP. de Dominus, Lencheron, Kirker, preparam lo camí á la aplicació del vapor.

El P. Hoste, publicà sobre les construccions dels navios y evolucions navals, diferents tractats, y la seva obra, anomenada pels nàutichs del sige xviii El llibre del Jesuita, se feu tan clàssich á Europa que fins á principis d'aquest sige servia d' escola en la pau y de guia en lo combat.

Ab molt gust parlaríam del PP. Nieremberg, Colin, Riccoli, Grimaldi y altres... prò gno temim á la nostra vista los treballs del P. Faura qu' acava de morir?

Quan los masons publicquin una llista dels descobriments científichs deguts á les seves llumeneres llavors continuarem nosaltres aquesta, que serà llarga, molt llarga.

Ab lo que fins are v' dit, se veu ab quin amor l' Iglesia ha cuidat sempre de les ciències exactes agermanantles ab totes les manifestacions de l' art y de l' enteniment de l' home, llegantnos ab la Summa Teologica de Sant Tomás de Aquino, les incomparables pàgines de Fray Luis de Granada, de Sant Joan de la Creu, de Bossuet, de Fénelon y la gran política de Cisneros.—E. C.

LA CIVILISACIÓ.

Al sortir tots los divendres de las aulas, pel matí, una veu bastant xillona de compassió m' fa enternir. Lo mateix que fossim bestias, com nos tracta á maravella, puig que sempre està cridant, iapa qui vol una «Esquella! Y uns quans pobres infelisos, com á bous la van comprant, sens pensà que tot allò los transforma en bestiá. Quan arrivém al dissapte, la veu del mateix qu' avans. ja hi afegeix altre cosa pr' acabans de mal tractar. Per ell, sols prime eran bous, com á burros ens parla ara, puix que á mes de las Esquellas ens porta moltes Campanas. Y als qu' ho compran, no adonantsen, de bous y d' ases los tractan, porque axó son dugas cosas que las personas no'n gastan.

...

||Som al sicle del progrés, y per ser civilisats, alguns homes no coneixen com los tractan d' animals!!!

EL DE LA PEPETA DE MOLLET.

ANAR PER LLANA.....

—No conexen al Llucianet, l' hereu de ca 'n Astorga? Donchs, figurintse un jove d' uns 23 anys, axalebrat, de cara escardalena y mirada desdenyosa, que porta una sagastina de pam, bigoti de gat al istiu y barba de cabra al hivern, es un balladó de primera, vull dir, que sempre es el primer de treure ball, un Tenorio de segona porque totes les noyes se'l rifan sens qu' ho coneixi y per últim, es un sabi de tercera, puig que cada assignatura l' ha estudiada quatre ó cinch anys (sens dupte per profundisarles més).

Aquí al poble ahont ve á passar lo temps de vacacions es el que porta la bandera dels gomosos y fins es autor d' una instancia presentada al Ajuntament porque s' edifiqui un anfiteatre, vull dir una plassa de toros.

—Qué es aquest cop de botines? Qui del llop parla..... Ahont deu anar tant decidit? Seguim-lo, que sens dupte tindrém ocasió de fernes un panxó de riure. *Uno, dos, tres, cuatro.....*

—Miral, entra á casa 'n Cots: se fa ab gent d' upa; pot ser va porque li dexin l' herència quant morin, puig que no tenint familia....

Nich....

—Qui demana?

—Un servidor de vosté.

—Qué se l' hi ofereix?

—Aquesta targeta als senyors.

—Fassi l' favor—la minyona li entrega una cadira ahont s' asseu tot cargolantse l' bigoti y contemplant els quadros del recibidor mentres ella passa á entregar la targeta als senyors.

—Es ab los senyors Cots ab qui tinch l' alta honra de parlar?

—Per servirlo. Y es ab lo senyor Lluciá Astorga del que tenim l' honor de rebre la visita?

—El mateix qu' està totalment baix les seves ordres.

—Gracies, gracies.

—Espero m' dispensarán la molestia que 'ls causo ab la meva importuna visita, pro es el cas que 'm porta un assumptu de molta trascendència.

—No hi ha de que, jamay se fa pesada la visita d' un jove tant simpàtich.

—Vostés sens dupte haurán conegut als meus pares....

—Ja ho crech, y que sempre 'ls hem tingut en la més alta estima y consideració.

—Y tal vegada s' haurán enterat també dels meus humils treballs en defensa de l' espectacle nacional, tant combatut en aquest poble per alguns elements retrògados, alogant per la construcció d' una plassa de toros ahont ab lo temps

y ab lo meu empenyo penso contractar al celeberrim Guerrita.

—Vaja, tingui l' enhorabona per endavant.

—Gracies, no n' hi ha per tant tampoch. (Los senyors Cots apart: Vejam en que parará aquesta retòrica.)

—Altrement, es lo cas que com acabo la carrera y m' convé establirme, penso ferho aquí al poble, per lo tant desitjaría pender estat.

—Farà molt ben fet, d' aqueix modo tindrà ab qui compartir les alegries y penes, que de tot se passa.

—Es vritat y com he sentit parlar ab gran elogi de les qualitats de la seva Pubilla.....

—Ay, sí; cregui qu' es tota nostra delicia, tant carinyosa y falaguera.....

—Per supuesto, 'ls deuria saber molt greu de separarsen.

—Axó de cap manera.

—Y encara que tinguessin ocasió de véurerla cada dia y ferse visites mútuament?

—Qué per ventura no hi ha pa á casa? Avans consentiriem ab perdrer tota la fortuna; ¡po-bretat! ¡tant que 'ns estima!

—Be, pero un dia ó altre s' ha d' acomodar, no la voldrán pas condemnar á passar tota la vida d' aquesta manera.

—Qué li falta? ni la matixa filla del rey es objecte de tantes atencions y deferencies com es la nostra Pubilla.

—Ja ho veig, vostés voldrán un gendre ab qualitats á la altura de les d' ella.

—¡¡Y are!!

—Y encara que 'm considero indigna de pose-hirla, la meva visita no te altre objecte que demandalshi la seva codiciada ma.

—No vingui ab aquestes bromes á burlarse...

—Parlo ab tota sinceritat y estich dispositat á fer per ella qualsevol sacrifici, y creguim, vinch ab lo ferm propòsit, si vostés y ella hi consenten, de portarla al altar.

—Que's boig?

—¡¡Senyor Cots!

—Qué no la coneix?

—No he tingut tant alta honra, pero he sentit ponderar les seves qualitats....

—Donchs esperis. ¡Rosal fes entrar á la Pubilla.

—Al poch rato aparegué la Pubilla acompañada de la minyona.

—La veu la nostre Pubilleta? es aquesta, y's posaren á acariciarla.

Veurerla, y al Llucianet sobrevenirli un esglay que 's vegeuen precisats á retornarlo, fou tot hu.

—Pero qué hi havia de particular? qué era molt lletja?

—Ca! Es que la Pubilla no era mes qu' una go-seta d' aquest nom, que tenian pel seu regalo 'ls senyors Cots.

ANDREU MANA.

SONET

Anant á un piscolavis l' altre dia,
de casa d' un amich de l' infantesa
(que no tenint mes dot que sa honradesa
ha trobat qui l' manté y fa companyia)
vareig veurer lo que ningú creuria
ni que se l' hi contés com estranyesa;
vaig veurer, prepareus per la sorpresa,
que la nora ab la sogra s' avenia!
no'm digueu ara, doncs, que axó es faula
que encara tinch de dí alguna paraula
no es estranya perxó aquella avinença
quan sa senzilla causa es coneguda,
y es que d' enfermetat la nora es muda
y que la sogra es cega de naxensa.

LO DUCH DE NOBLE.

DE LA MEVA CARTERA

LA FESTA MAJOR Á CASA D' EN PAU

—¡¡Ja s' acosta!! ¡¡ja s' acosta!!

Aquestes eren sols les exclamacions de la maynada de casa 'n Pau, un mes avans de la festa del poble.

Mentre la Clareta qu' era la noya gran, s' arreglava per poguer lluhir aquells dies lo vestit nou que li havia regalat son padri (un vellet d' uns setant' anys al menos), en Joanet, qu' era l' hereu, també mirava de poguer enllistar la

feyna que tenia ab la segada, poguer cobrar algun diné per passarla de senyó, (com deya ell) en los dos dies de festa y al mateix temps per poguer fer un regalo á la Marieta qu' era la nina del seu ull.

—¡Quina festa!—cridaven los petits. «Matarem lo xay, pare?», deya l' un; «qué no 'm comprareu una brusa nova?», deya l' altre. Y en Pau, un home molt pare y molt carinyós per la seva familia 'ls deya: si fills meus, jaquell dia tot hi val fins llensarém la casa per la finestra y aquest' any debém celebrarla més, ja que'l vostre germá Joaquin se prometerá ab la Marieta y la salut de la vostre mare ha mellorat de l' any passat ensá.

«Mes qui los havia de dir qu' aquella festa tan desitjada, tenia que ser la més funesta per casa seva!

Ja tenen rabó de dir que cap cosa pot esperarse ab massa desig.

**

Passaren los dies y per fi varen arripiar á la vigilia de la festa.

¡Quin mohiment! ¡quina gatsara! La quitxalla cridava i ja la teníam aquí! Mentre que l' hereu matava l' xay y son pare l' ajudava, la Claret, qu' era la noya gran, rentava los plats qu' estaven endressats dins l' armari y que sols sortien los dies de festa major.

Tot era bullici, tot era soroll.

Més entremig de tots s' hi veia la cara groga de la pobra Treseta (la dona d' en Pau), qu' encare que volia fer l' alegre per no estroncar lo doll d' alegria de tots, s' hi retratava la figura, á la cara, d' una existencia que s' acabava per moments.

Passá la nit.

Y al dia següent en que les campanes del poble anunciaven la festa major, que les vellettes ab la mantellina de cada festa, s' encaminaven cap á missa primera, que la mateixa natura semblava associarse á la festa, que la murga de la població vehina ja tocava pels carrers del poble, que la maynada d' en Pau obría los ulls despetada per la remor d' aquell dia; mentre tot axó passava, la pobra Treseta s' estava despedint del seu marit y noy y noya més grans per no veurels ja may més.

**

Vetaquí com ab un sol moment l' alegria d' aquella casa s' convertí en una gran tristesa y desconsol; no poguentse fer lo prometatje de l' hereuet ab la Marieta, ni los petits haber pogut celebrar la festa que de tant temps desitxaven.

JOSEPH NOVI.

LO JOVENT DEL MEU POBLE

Los joves del meu poble
salvo escepcions, sechs y primis,
grocbs, salats, reganyan ossos
fumadors d' escanya pits.
Barbamechs y tot lo dia
per si apunta l' pel muxi
la ma al llavi y al bigoti
fant d' intent cent cargolins.
Si han de anar á Barcelona
cotxe, tartana ó carril,
ahora y mitja d' espardenya
es per ells ja massa antich.
Mudats sempre, pan y toros
(axó crech que no ho cal dir,
estirats, nets de butxaca,
pretenden ésser molt vius,
mestres sens tenir estudis,
de res saben, semblan richs,
fant com plantes bordissenques,
fruyt escás y malaltis.
Si algú intenta fer pessebre
(ab estufa) segú estich
per figuretes d' adorno
podrán fer paper lluhit.

P. XEMANI DE LES GUILLERIES.

HUMORADES

Jugant un dia a cartes quatre moros
vaig sentir que un d' ells deya: «M' en vaig d' oros.»

Ja's veu qu' ets sabatera, ja, Amapola,
puix sempre m' estás dihent: Ves, vuy ser sola.
Lo dia que ab mí t' casis, Serafina,
no vull que portis manto ni caputxa,
vuy que portis una bona mantellina.
Si jugués á caramboles ab tu, Avalos,
hauriam d' acabá 'l partit á palos.
No 'm digas que has vingut per serví, rossa,
puix jo sé que has vingut per... Saragossa.

LENAM TENEB.

CARTES DE FORA

Senyor Director de LA BARRETINA.

Barcelona.

Cassá de la Selva 27 de Juliol de 1897.

Estimat senyor: Aquí tením obert fa setze anys un col·legi dit de S. Joseph, lo qual es dirigit pels fills del noble francès Joan Batista de la Salle, coneguts en general ab lo nom de Germans de les Escoles Cristianes, los quals treballan ab gran ardor pel be material y espiritual de la joventut cassanenca; prova de lo primer los resultats lluidíssims dels exàmens per la major part de sos alumnes y de lo segon les moltes vocacions religioses y eclesiàstiques que han tret brotada en les classes de dit col·legi.

Lo dia 25, festa de St. Jaume celebraren en los patis de recreo del mateix, la repartició de premis als noys que per son aplicació los habian merescut durant l' any. Com de ordinari se celebrá ab gran solemnitat intercalant á l' entrega de premis unes quantes poesies, algun diálech no faltanthi tampoch uns quants trossos catalans, y com foren aquests los que mes cridaren la meva atenció li vull dir los titols dels últims y no dupto quic'n conexerà mes de quatre; foren los següents: «Un Carnestoltes, Per una elle, La Pastera;» aquests tres varen exitar l' híralitat de un modo tal que 'ls nens que les declamaren tingueren que pararse mes de un cop ofegades ses veus per l' esclafit de rialles que de tot arreu s' escampaven; y luego «La Mare del Orfe, La Copa del plaher, Lo Siti de Girona,» que per ser mes series obtingueren los aplausos de la gent mes culta perque comprenegué millor que 'ls altres son inestimable valor.

Los entremixts foren amenisats per la banda de noys de la casa dels Salesians de Girona á qui dem la enhorabona per son aplicació y de un modo particular al senyor Director de la casa y al de la banda per son zel y pacientia en treballar á la educació d' aytals noys.

En un mot; fou festa que a molts nos deixá contents per quinze dies; perque cal dirlo, entre les mil personnes que hi assistiren n' hi havia alguna de la cara girada y fins, algun camamero y cla, que en aquests los hi feu un xich de cuysó veurer lo be que feyen los religiosos de un y altre institut.

NOY NET.

EPÍGRAMES

De fora en Pascual venia
ahir vespre, tot mudat,
quan li digué son cunyat:
—¿Qu' es estrany Pascual que tornis?
—¿Que no 't tractavan prou be?
Contestant:—Prou, casi sempre
em tractavan de vosté.

SALOU.

—Tú, ¿que saps qué fá la mort?
—¿Qué ho dius en serio ó per riure?
—Vull que 'm digas la vritat:
—Crech que la mort no deu viure.

ANGEL DEL APOL.



IMPOSSIBLES

Per un aucellista: Fer cantar un auell de paper.
Per un carnicer: Tallar un tall d' un ganivet.
Per un escombrayer: Escombrar una plassa de notari.
Per un sabater: Cusir unes sabatilles de sucre.

Per un mestre d' estudi: Cobrar lo que li deu l' Estat.
Per En Guerrita: Matar un toro ab un espasa (peix).

J. XIMÓ.

Se examinava de Física un estudiant, y l' professor li digué:

—Pinte vosté en la pissarra la màquina elèctrica de Ramsdeu.

L' estudiant que no entenia de màquines elèctriques, vá pintar una tartana. Quan la vegé el professor, li preguntá:

—¿Axó es la màquina de Ramsdeu?

—Sí, senyor, diu lo dexible.

—Donchs, no la veig.

—Jo tampoch, contestá: va dintre de la tartana.

TRENCA-CLOSCAS

CARTA XARADA

Total, 1 d' agost 1897.

Apreciada, segona y quinta; sabràs com arribarem a aquesta de tercera quarta y quinta sens novetat. La nostra tercera y quinta la vaig trobar molt mal cuidada, pero vaig fer venir al teu amich del poble prima y segona y en vuyt dies fa molt mes goig.

Disposi del teu costí, Segona.

BARCELONY.

ROMBO

1.ª ratlla, Consonant.—2.ª, Part del cos.—3.ª, Nom de home.—4.ª, Quan s' està refredat.—5.ª, Consonant.

UN SANPERENCH.

TARJETA

Salvador Grells Nelle

Formar ab estas lletras lo nom d' un poble catalá.

J. PAUONAS.

GEROGLIFICH

:: Ma | rs s
— I I T S

UN BABRETINAYRE.

(Les solucions en lo número vinent.)

Solucions als Trenca-closques del número passat.

Xarada: Pe-re.

Logogrifo numérich: Garvell.

Rombo.	Q	U	A
	U	I	C
	A	C	U
		A	
		U	

Targeta: Vilafranca del Panadés.



Una de Perafont: Anira quelcom.—Bordegás de Tiana: Anirán los quadros al oli retocats y la poesia.—Noy net: Ho publicarem.—Anónim: Un altre dia serà.—Joaquet F.: Vosté 'n sap.—Pere Lladó O.: Anirá quelcom.—Un cantant mut: No va aquest cop.—S. P.: Igual l' hi dihém.—Emili Adzerol: De viatge no es propi del periódich.—Pet A.: Bons per L' Esquella mes no per LA BARRETINA.—J. Catalá tres lliris: Corretgit anira.—El Secretari del peu de pinya: Escúrsil y veurém.—P. C. Badiellas: Ho sentím; ha fet tart.—L. Mohillys Woltt: Molt be: visitins sovint.—Un que truca á la dona: Corretgit, quelcom.—Trenca cetrills: Va be.

Estampa LA CATALANA. Dormitori de Sant Francesch, 5.